

IBEN HJEJLE MODTAGER AF LAURITZEN-PRISEN 2026

Iben Hjejle debuterede på teatret endnu før hun blev færdiguddannet fra Statens Teaterskole, som det hed dengang. Det var i 1995 og i den ret så opsigtsvækkende rolle som Gretchen i Göethes *Faust*.

Derfra må man antage at hendes hjerte var sat i brand for teatret. For på trods af en større pause i nullerne, er hun vendt tilbage på scenen med en enorm kraft. Tilsyneladende for at blive, og fortsat sætte tænderne i alt, hvad teatret kan.

"Pausen" brugte hun til - som en af de første danske skuespillere i sin generation - at få et eklatant internationalt filmgennembrud i *High Fidelity* i år 2000.

Men allerede i *Portland* og *Mifunes sidste sang* havde hun markeret, at her skete noget helt særligt: Her kom en skuespiller med en enorm spændvidde. En moderne stemme, der også på film og tv formår at bringe sproget frem i billedet.

Ikke alene forstår man, hvad der bliver sagt; man møder også sproget som sansning og som karakterskabende ingrediens.

Ikke at Iben Hjejle kun er stemme og sprog. Tværtimod. Hun er også alt andet, man kan ønske sig af en skuespiller: en kunstner i fysisk og mental topform, med evnen til at forføre os som publikum – intellektuelt, sanseligt, seksuelt og endda politisk.

Ikke så mærkeligt, at hun på teatret har spillet både Donna Juanna, som en kvindelig forfører, en lidenskabelig Dronning Gertrud i *Hamlet*, og de mere intellektuelt overlegne begavelser som Inge Lehmann og Ruth Wolff i henholdsvis *Jordens Indre* og *Lægen*.

Og netop portrættet af Inge Lehmann i *Jordens Indre* har vi faktisk fejret før.

I 2021 modtog Iben Hjejle nemlig Lauritzen Fondens daværende Wauw-pris for sin kloge, generøse og usentimentale fortolkning af den miskendte forsker.

Rollerne som Martha i *Hvem er bange for Virginia Woolf?* og Lotte i *Endnu en dag i Guds skaberværk* var på samme måde perfekte match med alt det, Iben Hjejle er af råhed, sårbarhed, vid og IQ. Kvaliteter, hun jonglerer ekvilibristisk og manipulerende med, så vi som publikum ikke kan få øjne og ører fra hende.

Glemte jeg at nævne, at hun undervejs også blev folkeeje i tv-serierne *Langt fra Las Vegas*, *Klovn* og *Dicte* – og indtog en fornem og velfortjent plads øverst på A-holdet af danske skuespillere?

For ikke at nævne at der blandt Iben Hjejles mange talenter findes noget så porøst som timing og *funny bones*, som jo intet er, hvis man ikke også ejer evnen til at fortælle den tragiske side af historien.

Og det gør Iben Hjejle i særlig grad. Hos hende afløser det komiske og det tragiske hele tiden hinanden – eller smelter sammen i samme øjeblik – så vi bliver berørt over hele spektret i hendes selskab.

Iben Hjejles bredspektrede CV er for voluminøst til at opremse her. Senest har hun brilleret i *Løgner*, *Den gode stemning*, er dejligt tilbage i *Klovn*, og spiller en forrygende Moster Tut i *Nøjsomheden*. Og der er ingen grund til at tro, at listen ikke fortsætter.

Vi under hende alle de pauser, hun har brug for - også til at skrive bøger og lave podcasts - så længe hun blot vender tilbage, igen og igen.

Derfor vælger vi denne dag til at fejre en helt særlig kunstner, et ganske særligt menneske, ved at overrække hende Lauritzen-prisen 2026. Tillykke!

PRESSECITAT:

"Her kom en skuespiller med en enorm spændvidde. En moderne stemme, der også på film og tv formår at bringe sproget frem i billedet. Ikke alene forstår man, hvad der bliver sagt; man møder også sproget som sansning og som karakterskabende ingrediens.

Ikke at Iben Hjejle kun er stemme og sprog. Tværtimod. Hun er også alt andet, man kan ønske sig af en skuespiller: en kunstner i fysisk og mental topform, med evnen til at forføre os som publikum – intellektuelt, sanseligt, seksuelt og endda politisk."

DAVID DENCIK MODTAGER AF LAURITZEN-PRISEN 2026

David Dencik var med til at skrive filmhistorie, da han i 2006 spillede den ene af de to hovedroller i Pernille Fischer Christensens debut *En soap*. Trine Dyrholm spillede den anden. Filmen vandt, som den første fra talentpuljen New Danish Screen, Sølvbjørnen i Berlin.

David spiller Veronica, der befinder sig midt i en sårbar kønsskiftetransition. I dag er kønnet på alle tænkelige måder mere flydende, men dengang var det en ganske anderledes usædvanlig og modig rolle at skulle udforske og forsvare så mesterligt og hudløst, som David Dencik formåede som ung *Shooting Star* i Berlin.

At skuespil handler om transcendens, forvandling og udforskning af roller, har David Dencik udstrålet fra første færd. Måske er der i sig selv et element af transition i at være født i Sverige, vokset op i Danmark og skuespiluddannet på Teaterhögskolan i Stockholm. Og i det hele taget føle sig lige så svensk som dansk.

David Dencik har haft to hjemmebaner og sat et markant præg på film og tv-serier i begge lande. I Sverige lærte de ham at kende som *Lasermannen* John Ausonius, mens vi i Danmark mødte ham som Niels Jørgensen i *Blekingegade*. Begge var farlige bekendtskaber.

Sådan nogle har Dencik spillet en hel del af.

Efter *En soap* fik David Dencik travlt på begge sider af Sundet – og snart også længere væk. I Danmark blev han folkeeje som psykiateren Anders i DR-serien *Lykke*, mens rollen som den nådesløse politiske rævepels Ove Høgh Guldberg i Nikolaj Arcels *En kongelig affære* var med til at åbne døren endnu mere internationalt. Han var helt, helt parat.

For David Dencik har en særlig evne til at være svær at læse. Han ligner ikke nødvendigvis en fysisk trussel, men kan som få andre udstråle neurotisk, afsporet intelligens. Det gjorde ham oplagt som Toby Esterhase i Tomas Alfredsons kuldslåede John Le Carré-filmatisering *Dame, Konge, Es, Spion* – og siden som den naturligvis lige så intelligente som gale russiske videnskabsmand Valdo Obruchev i James Bond-filmen *No Time To Die*.

Undervejs blev der også roller i Spielbergs *War Horse* og Tommy Lee Jones' *The Homesman*. Men Denciks spændvidde er større end de mistænkelige og farlige bekendtskaber.

Han kan være totalt nærværende som Shmuli i *Udenfor kærligheden*, intens og ubehagelig som pædofile Pelli i *Kapgang* og – selv som inkarneret solitær – en holdspiller på Anders Thomas Jensens team af galninge i *Mænd og Høns*.

Myreflittige David Dencik har på den måde indtaget en slags enspænderrolle i dansk film. Han dukker op, er uforglemmelig – og så er han væk igen, ude på nye internationale eventyr.

David Dencik er stadig hyperaktiv internationalt. Men med sin tvivlende Thomas i Jeanette Nordahls skilsmisshedrama *Begyndelser* er han igen helt i fokus i en stor dansk filmrolle.

Og det føles næsten, som om en ring blev sluttet, da David og Trine Dyrholm i *Begyndelser* igen stod over for hinanden – næsten 20 år efter *En soap*. I *Begyndelser* har Thomas mere end det ene ben ude af skilsmisshedøren, da hans hustru Ane rammes af en voldsom blodprop i hjernen.

Noget af et dilemma, som Dencik udfordrer, udforsker og forsvare fuldstændig overbevisende – selv om han selv fandt den hverdagsagtige rolle "udfordrende i sin stilhed".

Som i *En soap* er det en rolle i dialog med noget centralt i sin samtid. Og hvor *En soap* foregreb transitionskulturen, peger *Begyndelser* på den pårørende som en hidtil lidt overset birolle i livets drama.

At film og skuespil er kunstarter i konstant transition, illustrerer den rastløse forvandlingsmester David Dencik endnu en gang på fornemste facon.

Det er derfor en stor ære at overrække dig Lauritzen-prisen som bedste mandlige skuespiller 2026. Tillykke!

PRESSECITAT:

"David Dencik har en særlig evne til at være svær at læse. Han kan som få andre udstråle neurotisk, afsporet intelligens, men hans spændvidde er langt større end de mistænkelige og farlige bekendtskaber.

Som rastløs forvandlingsmester er han igen og igen totalt nærværende og fuldstændig overbevisende – og netop derfor uforglemmelig."

TEATER MY MODTAGER AF BØRNE- OG UNGEPRISEN 2026

"Små nære fortællinger om den største glæde i det mindste scenarie."

Sådan beskriver Mette Rosleff den scenekunst, hun gennem 25 år med Teater My har præsenteret publikum for.

25 år med scenekunst dedikeret til det yngste publikum. Til at tage tempoet ud af en hæsblesende verden. Og fylde den med ro og skønhed.

Teater My inviterer os ofte ind i telte og konstruktioner, hvor skuespiller Mette Rosleff guider os med mildhed og sans for det taktile i børns opfattelse af verden - hvor gummistøvler, der plasker i vand eller en sjov sneboldkamp udgør hele universet i netop det øjeblik, hvor der plaskes og leges.

De små fortællinger har ofte en vigtig betydning i børns liv.

Som forestillingen "Vi skal gøre det igen", der handler om barnet, der skal sige farvel til den trygge børnehave og begynde i den spændende skole.

Om at vokse - helt fysisk, så den nye skoletaske passer - men også vokse med opgaven, så man er klar til den store omvæltning, i den helt almindelige hverdag.

I Teater Mys forestillinger oplever vi netop hverdagen og verden gennem barnets sanser:

Duften af morgenbollen, lyden af mors gamle bil og følelsen af et kram. Helt enkelt og med det største i det mindste mærker vi, hvordan hverdag og fantasi er tæt forbundne i barnets verden.

Her opstår magien, blidt hjulpet på vej af dukker og objekter i teatrets helstøbte opsætninger, der har turneret fra Bogense til Broadway, fra Sydslesvig til Sydney – og alt derimellem.

I nu 25 år har Mette Rosleff og Teater My skabt nære rum, hvor sanserne åbnes, hvor tiden og roen er sat i scene, og magien får lov at vokse i fraværet af skærme og larm. Lune lommer, som børn og voksne kan krybe ned i, og være tæt på kunsten og på hinanden.

Tak for at skabe disse magiske pauser og for at insistere på kvalitetskunst om hverdagens forunderlige øjeblikke – eller med Mette Rosleffs egne ord: "Små nære fortællinger om den største glæde i det mindste scenarie."

Stort tillykke med Lauritzen Fondens Børne- og ungepris!

PRESSECITAT:

"I nu 25 år har Mette Rosleff og Teater My skabt nære rum, hvor tiden går i stå, sanserne åbnes, og magien får lov at vokse i fraværet af skærme og larm. Lune lommer, som børn og voksne kan krybe ned i, og være tæt på kunsten og på hinanden.

Tak for at skabe disse magiske pauser og for at insistere på kvalitetskunst om hverdagens forunderlige øjeblikke – eller med Mette Rosleffs egne ord: "Små nære fortællinger om den største glæde i det mindste scenarie."

HELLE FABER MODTAGER AF BACKSTAGE-PRISEN 2026

De færreste ved for alvor, hvad en dokumentarproducer laver. Og det er måske netop derfor, Helle Faber skal have Backstage-prisen.

For bag de dokumentarfilm, der åbner vores øjne for verden, står en producer, som finder de vedkommende historier, samler de rigtige mennesker, skaffer finansieringen og holder fast, indtil filmen kan møde sit publikum.

Det arbejde foregår sjældent i rampelyset. Men uden det bliver filmene ikke til.

Helle Faber blev uddannet journalist fra Danmarks Journalisthøjskole i 1991. Derefter fulgte 12 år i DR med radio, tv, nyheder og dokumentar.

I 2003 forlod hun DR for at blive producer hos Bastard Film, og i 2010 stiftede hun sit eget selskab, Made in Copenhagen, hvor hun er direktør og producer bag en lang række prisvindende dokumentarfilm.

Det er en vild og svært fremkommelig jungle at udvikle og producere dokumentarfilm: at finde historierne ude i virkeligheden, vinde menneskers tillid, samle holdet og skaffe pengene. Kun de stærkeste holder kursen hele vejen. Og en af de allerstærkeste står lige her.

Det vidner de mange priser om. I 2026 kulminerede det med den modige, indsigtfulde, chokerende og absurde *Mr. Nobody Against Putin*, instrueret af David Borenstein og Pavel Talankin.

Filmen vandt både en Oscar, en BAFTA, en Peabody, en Robert og en Bodil – oven i Sundance-festivalens World Cinema Documentary Special Jury Award fra 2025.

Helle engagerer sig også i producenternes vilkår som suppleant i Producentforeningens bestyrelse. Og i sommer blev hun inviteret til medlemskab af det amerikanske Oscar-akademi.

Så vi har en meget lokal verdensdame stående her. Sjældent i rampelyset, for hun færdes mest backstage. Men hendes indsats fortjener i den grad at blive set og belønnet.

Stort tillykke med Lauritzen Fondens Backstage-pris!

PRESSECITAT:

"Det er en vild og svært fremkommelig jungle at udvikle og producere dokumentarfilm: at finde historierne ude i virkeligheden, vinde menneskers tillid, samle holdet og skaffe pengene.

Kun de stærkeste holder kursen hele vejen. Og en af de allerstærkeste står lige her."

CLARA DESSAU MODTAGER AF BELIEVE IN YOU-PRISEN 2026

Det kræver tro på sig selv at søge sin drømmeuddannelse tre gange. Men måske endnu mere at forlade den igen, når man mærker, at man ikke passer ind.

Det gjorde Clara Dessau. Efter tre forsøg blev hun optaget på Den Danske Scenekunstskole i Aarhus, men forlod uddannelsen efter et år.

Kommenterede [MF1]: Er dette fakta-tjekket?

I 2020 fandt hun tilbage til faget med hovedrollen som Mikka i DR3-serien *Lover*. Siden fulgte flere roller i film og tv.

Clara har et særligt sandheds-serum, når det gælder en rolle eller historie. Hun lader sig ikke let overbevise om noget, hun ikke tror på – og her mærker man også hendes stædighed.

Hun er modig og sårbar, og måske stærkere, end hun selv tror. Og hun møder branchen med en dejligt ligefrem og uimponeret tilgang.

I 2025 kom det internationale gennembrud med hovedrollen som Tea i Netflix-serien *Legenden*.

Serien gik direkte ind som nummer ét blandt Netflix' ikke-engelsksprogede serier verden over – og en anden sæson er allerede på vej.

Clara: Vi tror på, at dette kun er begyndelsen. We believe in you.

Tillykke med Believe in You-prisen!

PRESSECITAT

"Clara har et særligt sandhedsserum, når det gælder en rolle eller historie. Hun lader sig ikke let overbevise om noget, hun ikke tror på – og her mærker man også hendes stædighed.

Hun er modig og sårbar, og måske stærkere, end hun selv tror. Og hun møder branchen med en dejligt ligefrem og uimponeret tilgang."

EMILIE THALUND

MODTAGER AF BELIEVE IN YOU-PRISEN 2026

Emilie Thalund er alt andet end Vægtløs. Hun viser allerede i sin debutfilm, at hun er en sværvægter med sit mod, autenticitet, originalitet og talent.

Hun tør fortælle historier, der rammer mennesker helt ind i hjertet, og hun gør det med en ærlighed og styrke, som inspirerer andre til også at tro på sig selv.

Emilie Thalund er uddannet fra Det Kongelige Danske Kunstakademi i kunst og arkitektur og har altså ikke gået den klassiske vej ind i filmbranchen som instruktør.

Efter sin uddannelse begyndte hun at instruere reklamefilm og det blev startskuddet til at forfølge sin drøm og tro på, at det kunne lade sig gøre at blive filminstruktør.

Vægtløs er en film som har et meget personligt afsæt.

Den giver en særlig autentisk og rørende repræsentation med et tema, vi ikke tidligere har set i dansk film - til trods for, at mange i målgruppen er udfordret på netop den præmis.

Believe in You-prisen handler om at turde stå ved sig selv, kæmpe for sine mål og inspirere andre til det samme.

Emilie Thalund gør netop dette gennem sit arbejde, sin stemme og sin evne til at skabe fortællinger, der giver håb, eftertanke og mod.

Hun minder os om, at når man tror på sig selv, kan man skabe noget, der gør en forskel.

Vi er glade for du fulgte din drøm, for du kan blive en vigtig stemme i filmbranchen.

Tillykke med Believe in You-prisen.

PRESSECITAT

"Emilie Thalund er alt andet end Vægtløs. Hun er en sværvægter med sit mod, autenticitet, originalitet og talent.

Hun tør fortælle historier, der rammer mennesker helt ind i hjertet, og hun gør det med en ærlighed og styrke, som inspirerer andre til også at tro på sig selv."

THORBJØRN HEDEGAARD MODTAGER AF BELIEVE IN YOU-PRISEN 2026

Han er en skuespiller der får os til at rykke os ud på kanten af sædet.

Hvem er den unge mand der kryber ind under huden på os med sin taktile karakterskildringer?

Thorbjørn Hedegaard er født i 1998, opvokset i Skanderborg og uddannet fra Den Danske Scenekunstskole i 2024.

Han har siden sin afgang været en del af Aarhus Teaters faste ensemble og spillet med i en lang række forestillinger.

Blandt andet opsætningerne *Derude* og *Gen-Z Endgame* som han modtog en Reumert Talentpris for, teaterkoncerten *Thomas Helmig* og musicalen *Dear Evan Hansen*.

For han kan ikke kun spille skuespil, han kan også tryllebinde os med sin sangstemme og dans.

En del af de karakterer han har portrætteret, rummer en sårbarhed. De er ofte udsatte og har en sitrende længsel efter at høre til.

Som den unge Evan Hansen der endelig opnår den berusende popularitet han har længtes efter men på et løgnagtigt fundament, der langsomt begynder at skride under ham.

Eller teenagedrengen i DR-serien *Generationer* der deler intime billeder af en pige han har været sammen med - for selv at blive set.

Thorbjørn Hedegaard er ambassadør for skildringen af det fejlbarlige og det menneskelige.

En skuespillerkollega, Mathilde Arcel, der for nylig har lavet en film med ham – og i øvrigt selv er tidligere modtager af Believe in You-prisen - siger, at:

han er så dedikeret og giver så meget af sig selv til hver scene, at man som medspiller ikke kan undgå at blive rørt når man står overfor ham.

Sådan har vi det også - vi bliver rørt over alt det du giver til de historier du er med til at fortælle. Og vi glæder os til at se mere.

Tillykke med Believe in You-prisen!

PRESSECITAT:

“Thorbjørn Hedegaard får os til at rykke ud på kanten af sædet og kryber ind under huden på os med sine taktile karakterskildringer.

Han tryllebinde os med sit spil, sin sang og dans og store engagement i de historier, han er med til at fortælle. Vi glæder os til at se mere!”.

SOHEIL BAVI MODTAGER AF BELIEVE IN YOU-PRISEN 2026

Hans talent for at skildre det nuancerede er åbenlyst for alle der har oplevet ham puste liv i en karakter.

Soheil Bavi er født i 1998, opvokset i Ballerup, uddannet skuespiller fra skolen 8mm Filmschool i Teheran, men kom tilbage til Danmark for at medvirke i en spillefilm. Og sikke et held at han, trods succesen i Iran, valgte at velsigne **os** med sine evner.

For Soheil Bavi fremkalder kompleksiteten i de mennesker han portrætterer – hvad enten det er den empatiske chefsygeplejerske, den karismatiske bandeleder eller den ambitiøse politielever.

Særligt politieleven i DR-serien *Uniformen* - der skal lære at leve med at have taget et andet menneskes liv – forførte os.

Hvad stiller man op som menneske når krisen rammer?

Hvordan kommer man *ud på den anden side* af noget der aldrig kan omgøres?

Hans hjemsøgte blik er et spejl og igennem det får vi som publikum mulighed for at se på os selv og reflektere.

Hovedforfatter på *Uniformen*, Anders August, siger at: *Soheil Bavi giver fortællingen dybde og klangbund.*

Den evne, det ansigt, har han - og når man dertil lægger en ukuelig disciplin, en præcis replik og en stor nysgerrighed, er det en underdrivelse at sige, at han er en fornøjelse at arbejde med - og skrive til.

Vi ved godt at vi muligvis kun har dig til låns, inden du skal ud i verden igen og puste liv i andre karakterer, men vi tager hvad vi kan få, så længe det varer.

Tillykke med Believe in You-prisen!

PRESSECITAT:

“Soheil Bavi har talent for at skildre det nuancerede. Hans blik er et spejl og igennem det får vi som publikum mulighed for at se på os selv og reflektere.

Vi glæder os til at se ham kaste sig over nye karakterer, også udenfor landets grænser”.